

рѣка исходит. и понде възь рѣкѣ, и донде до камене именовъ Отоль, и не можахѣ прѣйти, бѣ бо ѡзко и стрзмно. и пондоше въ планинѣ именовъ Книшава, и повѣдаше емѣ горѣ и камень идеже живеше светы штыць Іоаннь, и възхоте царь пойти и не може пѣстынею, нь акіе посла два штрѡка и рече има шѣдше рыцѣта светомѣ штыцѣ, штыче прішьль есмь да видим чыстное ти лице, аще ти есть възможно. и штыѣща има светын штыць глаголе. идѣта и рыцѣта емѣ. царѣ светын и славын. шты Бога възь възможно, а не шты чловѣкѣ. аще хоуеши да ме видиши, и да те виждѣ, постави ти теньте (т. е. шаторѣ) на брьсе а азъ да сьтворѣдимь да ти видиши дыма, а азъ да виждѣ тентѣ. тако ко намь есть повелѣно видѣтисе. и сьтвори светын штыць дымь іако и стальпѣ до небесе, и виде Петрь царь знаменіе светаго штыца а светын штыць погледна на тенте. и прославиша Бога и поклонистасе дрѣгѣ къ дрѣгѣ. тогда Петрь царь насыпавъ чашѣ златѣ. и посла къ немѣ рекъ пріими сіе шты моегоу царства да ти бѣдетъ на окрьмленіе емѣ же хоуеши. и възь светын штыць Іоаннь чашѣ, а злато възьврати, рекъ штырокомѣ посланымь шты цара. идѣта и рыцѣта царевн сице. глаголетъ братъ твой. брате мой не шты хлѣбѣкѣ единомѣ пребываетъ чловѣкѣ. но и о глаголе Божіи іакоже есть писано въ Евангеліи. мнѣ брате мой, ни бое рожиты (?) и никое же кѣпле кѣповати. да възьми си злато понеже тебе есть много потреба, а чашѣ ю дрѣжахъ на паметѣ тебе, и на знаменіе мирѣ. и штыпѣсти злато, а чашѣ оудрѣжа. и рече къ штырокома тѣма рыцѣте къ царю. скоро се двигни шты мѣста того. понеже дрѣбно есть, да не